

[Alfred Kristensen.]

oppebære det Bestillingstillæg paa 1 200 Kr., som fastsættes i Lovforslaget.

Bestemmelserne om Reguleringstillægget skal jeg ikke opholde mig ved, idet jeg regner med, at dette Emne allerede har været saa stærkt debatteret, at man maa kunne gaa ud fra, at de nye Bestemmelser er almindelig kendt. Den væsentligste Ændring, der her sker, er at der gives helt nye Regler med Hensyn til de ugifte og de samgifte, Regler, hvorigennem man i større Grad end hidtil nærmer sig det Princip, som Tjenestemandsorganisationerne hævder er det rigtige, nemlig at der bør ydes lige Løn for lige Arbejde, et Princip, som jo i høj Grad er tiltraadt ogsaa fra anden Side. Man er faktisk nu nær ved at naa dette Maal. Jeg mener, at det foreliggende Lovforslag paa dette Omraade ikke blot er godt, men i Grunden ogsaa tilfredsstillende for dem, der skal oppebære Lønnen. Reguleringstillægget skal herefter ikke følge et særligt Udgiftstal for Tjenestemændene, men det almindelige Detailpristal — ogsaa en Ændring, som jeg anser for ganske væsentlig, og som i hvert Fald efter mit Skøn er meget tilfredsstillende, saaledes som Forholdene har udviklet sig.

Det særlige pensionsgivende Tillæg, der er nyt, og som omhandles i § 99, strækker sig, som man vil have lagt Mærke til, fra 960 Kr. for de lavest lønnede til 2 040 Kr. for de højest lønnede.

Hvad angaar Tjenestemandsløvsforslagets 2den Del, som jeg forudsætter er den, der er størst Kendskab til, er der visse Ting, som man ikke kan undgaa at hæfte sig ved, idet man her bevæger sig inden for et Omraade, hvor de forskellige Tjenestemandsgupper hver for sig i Regelen lægger stor Vægt paa og meget Mærke til, hvilke Forbedringer andre Tjenestemandsgupper har opnaaet, og man vil i Regelen anlægge det Synspunkt, at netop den Tjenestegren, som man selv tilhører, er den vigtigste inden for Samfundsmaskineriet og derfor ogsaa burde være den, der toges det største Hensyn til. Dette Synspunkt har i hvert Fald en lang Række af de Tjenestemandrepræsentanter, som har haft Lejlighed til at tale deres Sag over for Kommissionen givet Udtryk for, og det er i Grunden ganske menneskeligt, at det er saadan, men Sagen kommer jo til at se noget anderledes ud, naar man skal se paa Helheden.

For saa vidt angaar de Ændringer, der foreslaas i Tjenestemandsløvsforslagets 2den Del med Hensyn til Klassificeringen og Grupperingen, kan jeg sige, at man i det store og hele der har fulgt en fælles Linie, dog med Afvigelser for Ingeniører, for Sygeplejersker

og for Plejere ved Aandssvageanstalter og Sindssygehospitaller. Disse tre Grupper — og hertil kommer til Dels ogsaa Kontoristgruppen — har i nogen Maade faaet en Slags Forhaandsplacering som har stillet dem noget bedre end de øvrige Tjenestemænd inden for Grupperne. At det i nogen Grad har ført med sig, at andre, som tidligere har staaet i Gruppe sammen med de paagældende, har maattet rykkes op, er ganske givet. Ellers skal jeg ikke opholde mig ved disse Bestemmelser angaaende Placering, Gruppering o. s. v., idet jeg forudsætter, at det er det Afsnit, der er mest kendt.

Jeg vil dog gerne tillade mig at henvende den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa en lille Gruppe af Tjenestemænd, som jeg synes burde have et beskedent Ønske opfyldt. Det er Grænsegendarmeriet. Jeg ønsker ikke, at der skal ændres ved de Regler, der er optaget i det foreliggende Lovforslag, idet de jo er tiltraadt af deres Personalerrepræsentanter, men jeg vil gerne bede den højtærede Minister ofre nogen Opmærksomhed paa det Andragende, som denne lille Personalegruppe indsendte til Finansministeriet i Slutningen af sidste Aar, og som gik ud paa at faa hele deres Gruppens Forhold ændret, saa Grænsegendarmeriet blev en Slags civilt Toldpolitikorps, eller hvad det nu er, de kalder det. De lægger selv overordentlig stor Vægt paa en Ændring i den Retning, og jeg vilde ikke tro, at det kunde faa nogen som helst Konsekvens med Hensyn til andre Personalegrupper. Derfor vil jeg, som sagt, opfordre den højtærede Minister til at ofre dette Andragende nogen Opmærksomhed og se, om der ikke er formel og saglig Begrundelse for at imødekomme det.

I et Afsnit i Lovforslagets 2den Del lægger jeg Mærke til, at man med Hensyn til Grønlands Styrelses Tjenestemænd har fundet nye Principper frem, som jeg hilser med overordentlig stor Tilfredshed, idet der faktisk efter det foreliggende Forslag ikke længere gøres Forskel paa udsendte og hjemmefødte Tjenestemænd i Grønland. De sidste 5 Aars Besættelse og Krigsforhold har for Grønlænderne været en Tidsperiode kulturelt set, oplysningsmæssigt set o. s. v., som svarer til næsten hundrede Aar. Det har ført med sig, at man deroppe maaler Tiden paa en helt anden Maade end tidligere. Det har Lønningskommissionen taget Hensyn til, og det slaas nu fast som Princip, at det kun er Uddannelsen, der er afgørende; idet de paagældende placeres inden for samme Lønningsgruppe.

Med Hensyn til Hæren finder vi betyde-